

Capitolul 3

Marele

„Cartel Sferic“

(‘Das Großraum-Kartell’)

și cadrul său

organizațional

Walter Hallstein nu a fost în nici un caz singurul arhitect al unei lumi postbelice sub controlul Coaliției Nazi/Cartel. Până în 1941, regimul nazist a menținut mai multe “instituții” oficiale cu un singur scop: să pregătească viitoarea formă politică și economică a lumii – care urma să fie stabilită după victoria Nazi/Cartel în cel de-al doilea război mondial.

Unul din aceste “institute de cercetare” a fost Institutul Central de Cercetare pentru Ordinea Economică Națională și Economia Sferei Mai Mari la Dresda, Germania. Conducătorul acestui plan oficial Nazi/Cartel a fost Arno Soelter.

În 1941, Soelter a rezumat planurile Nazi/Cartel pentru o Europă postbelică sub controlul lor în cartea sa “Marele Cartel Sferic – Un instrument al ordinii pieței industriale într-o nouă Europă. [Titlul german original era “Das Großraum-Kartell – Ein Instrument der industriellen Marktordnung in einem neuen Europa”].

**Cartea lui Soelter a devenit un plan pentru
'Bruxelles UE'.
Paralelele îți taie respirația.**

Marele Cartel Sferic nazist – planul pentru structura și funcțiile Bruxelles UE

INTRODUCERE

Cuvântul german Großraum, sau “großer Raum,” înseamnă literalmente spațiu mai mare sau o sferă mai mare.

Până în vara anului 1946, coaliția cartelului Petrolului și Medicamentelor I.G.Farben - Bayer, BASF, Hoechst (astăzi parte din Sanofi-Aventis) – și acționarii lor politici/militari, nașiștii, au ocupat Franța și au cucerit brutal mari părți din Europa.

În acest moment cartelul petrolului și medicamentelor I.G. Farben a început să-și dea la iveală planurile postbelice. După finanțarea ridicării nașiștilor și construirea mașinii lor de război (care a asigurat în proporție de aproape 100% explozibilele, benzina, cauciucul și majoritatea materialelor esențiale pentru război) cartelul petrolului și medicamentelor a căutat o returnare exorbitantă a investiției.

Aceste fapte sunt detaliate în înregistrările Congresului SUA din 1945 asupra I.G.Farben și a Tribunalului pentru Crime de Război de la Nuremberg, împotriva sa (www.cartel-roots-www2.org)

Arno Sölter, șeful oficial nazist al “Institutului Central de Cercetare pentru Ordine Economică Națională și Economie Sferică Mai Mare”, autorul cărții “Marele Cartel Sferic”

(“Das Großraum-Kartell”)

Cartelul I.G. Farben și-a primit returnarea investiției, pe care o căuta. Dintre cele aproximativ 20 de țări cucerite brutal de trupele naziste, I.G. Farben a primit esențialmente toate industriile, chimică, farmaceutică, petrochimică, a mineralelor și altele – în mare parte pe gratis. În spatele fiecărui tanc care s-a deplasat prin Belgia, Olanda, Franța, Polonia, Cehoslovacia, Danemarca, Norvegia și alte țări europene, erau “oamenii în costume gri” – reprezentanții corporatiști ai I.G. Farben, căutând să acapareze organismele acestora.

Această jefuire lipsită de scrupule de întregi industrii și țări a devenit planul pentru pirații mondiali care vor urma – de atunci și până în ziua de astăzi: Halliburton, numeroase multinaționale de petrol și medicamente și alți “investitori” corporatiști în timpul președinției Bush s-au asigurat că-și recuperează investițiile în războiul din Irak.

Dar să revenim la cel de-al doilea război mondial: terminologia I.G. Farben despre o guvernare postbelică asupra unei “sfere mai mari” a descris inițial teritoriul Europei ca incluzând și Rusia. Dar acest termen a fost păstrat flexibil în mod deliberat astfel încât - cu victoriile militare proiectate peste Asia, America și restul lumii – termenul de “sferă mai mare” ar fi cuprins eventual întregul mapamond.

Aceste planuri de cucerire militară a lumii și subjugare economică consecutivă de către coaliția Nazi/IG Farben sunt detaliate în Tribunalul pentru Crime de Război de la Nuremberg împotriva cartelului I.G. Farben. Copiile a mai mult de 40.000 documente originale ale acestui proces istoric au fost ascunse publicului în Arhivele Naționale ale S.U.A timp de 6 decenii. În 2007 ele au fost în fine publicate online la www.profit-over-life.org.

Următoarea descriere detaliată a planurilor postbelice ale I.G. Farben a fost publicată în cartea lui Arno Sölter din 1941, numită “Marele Cartel Sferic – Un Instrument de Ordine pe Piața Industrială într-o Nouă Europă” [Titlul original în germană era: Das Großraum-Kartell – Ein Instrument der industriellen Marktordnung in einem neuen Europa].

Publicarea acestei cărți nu a fost acțiunea unui individ. Sölter era conducătorul oficial al instituției naziste “Institutul Central de Cercetare pentru Ordine Economică Națională și Economie Sferică Mai Mare” de la Dresda, Germania, în acel moment. Acest “Institut” era unul dintre birourile oficiale economice de planificare a coaliției Nazi/Farben pentru Europa postbelică.

Această carte descrie planul a ceea ce avea să devină mai târziu structura Uniunii Europene – un organism al intereselor cartelului care pretinde “mari sfere” ca piețe și care operează dincolo de orice control democratic.

EXTRASE DIN CARTEA LUI SOELTER 1941

TITLU DE CAPITOL: MARELE CARTEL SFERIC

“Ne amintim ierarhia organizării de piață: Stat – Grup Economic – Cartel, pe care am stabilit-o pentru Marea Sferă. În această conexiune, nu ținem seamă de responsabilitățile statului în domeniul comercial și de politică valutară, în cadrul Marii Sfere. În schimb, dorim să privim în amănunt problema organizării pieței Europene din punctul de vedere al cartelului și, ca o consecință, să privim în detaliu problema politicilor economice ale statului, care în mod inevitabil rezultă datorită principiului de reglementare a pieței întregii zone a ‘Großraum-Kartell’. Direct însărcinat cu ‘Großraum-Kartell’ este Grupul Economic, ale cărui funcții de reglementare a pieței dorim să le vedem adunate într-un ‘Birou al Cartelului.’”

“În acest scop, departamentul existent al cartelului pentru Grupuri Economice va trebui extins pentru a prelua funcțiile acestui nou birou. Superior Biroului Cartelului va fi Biroul Central al Cartelului, care pe baza trimiterilor care l s-au alocat, va corespunde actualului departament de “Supervizare a Cartelului” al Grupului Industrial German (Reichsgruppe Industrie), dar și departamentului cartelului sau departamentului de specialiști ai Ministerului German de Afaceri Economice”¹.

Comisia UE de astăzi este copia exactă a acestui “Birou Central al Cartelului”. Ea guvernează în numele intereselor cartelului și mai presus de orice control democratic.

“Din punct de vedere practic, sarcinile vor trebui împărțite pentru a evita duplicarea muncii. Ar fi eficient de alocat supervizarea factuală a birourilor cartelului, Ministerului Afacerilor Economice, în timp ce îndatoririle Biroului Central al Cartelului pentru Industrie vor avea mult mai mult de a face cu probleme de organizare fundamentală de piață ca și cu probleme legale și interstatale ale cartelului. Pentru a opera eficient, Biroul pentru Industrie va trebui să fie informat despre orice probleme care apar. Dacă discutăm mai departe despre obiectivele “Biroului Central al Cartelului” vom discuta de asemenea problemele de afaceri și organizare asociate, adică cele care nu sunt specificate conform autorităților menționate mai sus.

“Rezultă în mod natural că metoda germană a supervizării cartelului va fi de asemenea introdusă părților non-germane din sfera de influență europeană. Extinderea și natura organizării în alte țări va diferi în mod natural în funcție de gradul de industrializare a acestora. Mai jos discutăm modul de operare al organizației cartelului în legătură cu condițiile predominante în Germania”.

¹ Pe criteriul simplificării organizaționale, considerăm implicarea Camerei Economice Germane (Reichswirtschaftskammer) ca indezirabilă.

1. Biroul Central al Cartelului

a) *Biroul Central al Cartelului este cea mai înaltă autoritate de reglementare; ca atare, este:*

i) *responsabilă de luarea deciziilor finale în probleme care țin de zona de responsabilitate a supervizării cartelului;*

ii) *responsabilă de menținerea unor contacte strânse cu cele mai înalte organisme de experți în politici economice și comerciale, politici de prețuri, politici de mărfuri etc.) și de coordonarea cu organismele de experți menționate a deciziilor sale legate de subiect și a instrucțiunilor fundamentale către instituțiile subordonate.*

b) *Biroul Central al Cartelului menține contactele cu posibile birouri centrale naționale ale cartelului în alte țări europene, atât pentru a trata probleme fundamentale importante cât și în ceea ce privește deciziile referitoare la zonele de responsabilitate asupra cărora 'Großraum-Kartell' sau cartelurile naționale individuale nu pot cădea de acord.*

“Biroul Central al Cartelului” din Bruxelles UE: Clădirea Berlaymont a “Comisiei UE” de la Bruxelles. De fapt, această clădire este doar una din multele duzini de clădiri de birouri ale “Comisiei UE” de la Bruxelles. Aceste structuri sunt bazele operative a peste 54,000 de birocați de carieră nealeși care guvernează Europa în numele Cartelului.

"Sala Crown" a Cartierului General al Cartelului la Bruxelles": sala de ședințe a Comisiei UE de la etajul 13 al sediului acestuia de la Bruxelles.

c) În consecință, Biroul Central al Cartelului reprezintă departamentul potrivit pentru reclamații privind deciziile luate de birourile cartelului. Mai mult, reclamațiile care implică probleme cum ar fi acțiuni întreprinse și încălcări comise de carteli străine trebuie făcute prin intermediul Biroului Central al Cartelului.

d) Legea Cartelului, care este în prezent foarte diversă și prost organizată, va trebui reformată și pe cât posibil standardizată pentru întreaga Mare Sferă.

e) *Principiile generale de reglementare a pieței pentru Marea Sferă Europeană vor trebui trasate. În ceea ce privește reglementările pieței și ale cartelului, reguli similare vor trebui stabilite, întocmai ca aceste decrete economice care au fost și încă mai sunt întocmite de către Ministerul Afacerilor Economice pentru sistemul de contabilitate.*

La mai bine de 6 decenii, Comisia UE implementează o copie aproape exactă a acestui plan cu scopul de a stabili o "lege standard a cartelului" pentru a governa viețile a peste 500 milioane de europeni – fără nici un control democratic.

- f) *În economia afacerilor, de asemenea, trebuie introdusă cooperarea cu țările non-germane pentru a fi capabili să pregătim reglementări rezonabile de piață (inclusiv comparații între companii).*

Cu câteva decenii mai târziu, "Decretele Cartelului" Nazi/IG Farben au devenit "directivele UE" – nu doar guvernând asupra vieții și sănătății popoarelor Europei, dar și secătându-le economiile.

- g) *Un plan organizațional model pentru un "Großraum-Kartell" va trebui întocmit împreună cu un model clar și simplu de articole de asociere. Pentru a asigura supervizarea eficientă a cartelului, este indispensabil un acord potrivit întocmit cu acceptul cartelului. Datorită dezvoltării istorice și adesea nenumăratelor schimbări în prevederile contractuale, multe acorduri ale cartelului sfârșesc prin a fi complet impenetrabile. De aceea, în viitor trebuie finalizat un acord master astfel formulat încât să reglementeze detaliile oricărei schimbări sau acorduri suplimentare.*

Acest "acord master" a devenit până la urmă așa numitul "Tratat de la Lisabona" al UE – o "lege de activare" aprobată în 2009 care asigură puteri cvasi-dictatoriale "Comisiei UE" a cartelului. Cu motive întemeiate, de teamă că va fi respinsă de popoarele Europei, cartelul nu a permis un referendum democratic pan-european asupra acestui "acord master". De aceea este notabil faptul că poporul singurei țări care a votat asupra tratatului, Irlanda, a trimis un răsunător "Nu", "biroului central al cartelului" – Comisia UE la Bruxelles în iunie 2008.

h) Trebuie de asemenea stabilite scheme unificate de clasificare potrivite pentru statisticile de producție și distribuție ale cartelului. Statisticile de vânzări trebuie să fie întocmite astfel încât în orice moment distribuția să fie ajustată în raport cu nevoile de consum.

i) Trebuie înființat un registru central al cartelului care să includă nu doar participanții germani, ci și pe cei internaționali, din toate zonele, sub influența "Großraum-Kartell".

Registru central al cartelului trebuie să includă atât natura acordurilor încheiate cât și detaliile despre procurarea mărfii, sediile afacerilor, condițiile de producție și altele asemenea. Registrul trebuie să reprezinte într-o anumită măsură imaginea "Großraum-Kartell" ca un întreg.

j) Biroul Central al Cartelului va trebui să organizeze publicarea unei reviste intitulate "Das Großraum-Kartell" ("Marele Cartel Sferic"), care să publice toate deciziile înaltei autorități privind toate problemele fundamentale ale reglementării pieței europene, directive [!] și probleme similare.

Acest punct a fost de asemenea adaptat de Bruxelles UE care a emis "Jurnalul Oficial al Uniunii Europene" ca "publicația sa legală". Nici o reglementare sau directivă nu poate deveni lege în UE până nu a fost publicată în această gazetă.

The text in bold and parentheses are added commentaries.

CARIERA LUI ARNO SOELTER'S CA ARHITECT AL "BRUXELLES UE"

A crede că Arno Sölter a fost unul dintre criminalii naziști care a dispărut de pe fața pământului în 1945, la sfârșitul "Reich-ului de o mie de ani" poate fi iertat.

Totuși, o asemenea presupunere naivă ar fi foarte departe de adevăr. În realitate, serviciile acestui arhitect Nazi/Cartel pentru subjugarea Europei intereselor cartelului au rămas foarte solicitate în anii de după război. În 1962, la 5 ani după crearea Comunității Economice Europene, Sölter și-a făcut din nou un nume, ca strateg al cartelului în cadrul Comunității Economice Europene EWG.

Sub titlul "Vertriebsbindungen im gemeinsamen Markt unter wirtschaftlichem und EWG-kartellrechtlichen Aspekt," (Drepturi exclusive de distribuție pe o piață comună sub aspecte legale EEC-cartel) Sölter și-a publicat conceptele de cartel vechi și noi în numărul 4/1962 al publicației periodice "Kartellrundschau" la editura Carl Heymanns.

Având în vedere tranzițiile netulburate de la strategii europeni ai celui de-al treilea Reich la arhitecți ai Bruxelles UE pe care le descriem în această carte, nimeni nu ar trebui să mai fie surprins de caracterul cvasi-dictatorial al "Bruxelles UE".

